

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені А.С.МАКАРЕНКА

ЗАТВЕРДЖЕНО

наказом СумДПУ імені А.С.Макаренка

№ 420 від 30 вересня 2019 року

Ректор _____ Ю.О.Лянной

ПОРЯДОК
ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ І НАУКОВО-
ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ У
СУМСЬКОМУ ДЕРЖАВНОМУ ПЕДАГОГІЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ
імені А.С.МАКАРЕНКА

УХВАЛЕНО

рішенням вченої ради університету
протокол № 2 від 30 вересня 2019 року

Суми 2019

Загальні положення

1.1. Порядок підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників у Сумському державному педагогічному університеті імені А.С.Макаренка (далі – Положення) розроблено відповідно до Законів України «Про освіту», «Про дошкільну освіту», «Про загальну середню освіту», «Про позашкільну освіту», «Про професійно-технічну освіту», «Про фахову передвищу освіту», «Про вищу освіту» та Порядку підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників затвердженого постановою Кабінетом Міністрів України від 21 серпня 2019 року № 800 «Деякі питання підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників» і визначає процедуру, види, форми, обсяг (тривалість), періодичність, умови підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників закладів освіти і установ усіх форм власності та сфер управління, включаючи механізм оплати, умови і процедуру визнання результатів підвищення кваліфікації.

Підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів освіти і установ забезпечується їх засновниками (або уповноваженими ними органами) та органами управління відповідних закладів освіти у межах повноважень та відповідно до законодавства.

1.2. Педагогічні і науково-педагогічні працівники зобов'язані постійно підвищувати свою кваліфікацію.

1.3. Метою підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників є їх професійний розвиток відповідно до державної політики у галузі освіти та забезпечення якості освіти.

Для забезпечення підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників необхідно виконати завдання з:

- удосконалення раніше набутих та/або набуття нових компетентностей у межах професійної діяльності або галузі знань з урахуванням вимог відповідного професійного стандарту (у разі його наявності);
- набуття особою досвіду виконання додаткових завдань та обов'язків у межах спеціальності та/або професії, та/або займаної посади;
- формування та розвитку цифрової, управлінської, комунікаційної, медійної, інклюзивної, мовленнєвої компетентностей тощо.

1.4. Педагогічні та науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію в Україні та за кордоном (крім держави, що визнана Верховною Радою України державою-агресором чи державою-окупантом).

1.5. Педагогічні і науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію за різними формами та видами.

Формами підвищення кваліфікації є інституційна (очна (денна, вечірня), заочна, дистанційна, мережева), дуальна, на робочому місці, на виробництві тощо. Форми підвищення кваліфікації можуть поєднуватись.

Основними видами підвищення кваліфікації є:

- навчання за програмою підвищення кваліфікації;
- стажування;
- участь у семінарах, практикумах, тренінгах, конференціях, вебінарах, фестивалях педагогічної майстерності, майстер-класах тощо.

1.6. Педагогічні та науково-педагогічні працівники з урахуванням результатів самооцінки компетентностей і професійних потреб, змісту власної викладацької діяльності та/або посадових обов'язків самостійно обирають конкретні форми, види, напрями та суб'єктів надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації.

1.7. Обсяг, тривалість підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників установлюється в годинах та/або кредитах Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (один кредит ЄКТС становить 30 годин) за накопичувальною системою.

1.8. Суб'єктом підвищення кваліфікації є Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (далі – Університет), що надає освітні послуги з підвищення кваліфікації педагогічним та науково-педагогічним працівникам.

Університет може організовувати підвищення кваліфікації за місцем провадження власної освітньої діяльності, та/або за місцем роботи педагогічних, та/або науково-педагогічних працівників, за іншим місцем та/або дистанційно, якщо це передбачено договором та відповідною програмою.

Педагогічні та науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію у різних суб'єктів підвищення кваліфікації.

1.9. Програма підвищення кваліфікації затверджується Університетом та повинна містити інформацію про її тему, напрям, найменування, зміст, обсяг, тривалість, що встановлюється в годинах та/або в кредитах ЄКТС, вид, форму підвищення кваліфікації, місце надання освітньої послуги, очікувані результати навчання, вартість або про безоплатний характер надання такої освітньої послуги.

Обсяг, тривалість програми підвищення кваліфікації визначається відповідно до її фактичної тривалості в годинах без урахування самостійної роботи або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи.

Університет забезпечує відкритість і доступність інформації про кожну власну програму підвищення кваліфікації шляхом її оприлюднення на веб-сайті Університету.

1.10. Стажування здійснюється за індивідуальною програмою. Додаток 1.

Індивідуальна програма стажування повинна містити інформацію про її обсяг, тривалість та очікувані результати навчання. Індивідуальна програма стажування може містити також іншу інформацію, що стосується проходження стажування педагогічним та/або науково-педагогічним працівником.

Між закладом освіти, працівник якого проходить стажування, та Університетом укладається договір, що передбачає стажування одного чи декількох працівників. У такому випадку індивідуальна програма є невід'ємним додатком до договору.

Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників Університету може здійснюватися за місцем роботи працівника, іншому закладі освіти або науковій установі.

Керівником стажування призначається науково-педагогічний працівник, який працює в Університеті за основним місцем роботи, має науковий ступінь та/або вчене звання і не менше десяти років досвіду роботи на посадах науково-педагогічних працівників (далі - супервізор).

Оплата праці супервізора в Університеті розраховується відповідно до ставок погодинної оплати праці за проведення навчальних занять з аспірантами, слухачами курсів, які займають посади, що потребують наявності освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста чи ступеня вищої освіти магістра, в обсязі не більше ніж 10 годин на тиждень з відповідними нарахуваннями на оплату праці. Конкретний обсяг оплачуваних годин встановлюється у договорі Університетом.

Один день стажування оцінюється у 6 годин або 0,3 кредиту ЄКТС.

1.11. Підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників шляхом їх участі у семінарах, практикумах, тренінгах, конференціях, фестивалях педагогічної майстерності, вебінарах, майстер-класах тощо здійснюється відповідно до річного плану підвищення кваліфікації Університету та не потребує визнання його вченою радою.

Обсяг, тривалість такого підвищення кваліфікації визначається відповідно до його фактичної тривалості в годинах без урахування самостійної позааудиторної роботи або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної поза аудиторної роботи, але не більше ніж 30 годин або 1,5 кредиту ЄКТС на рік.

1.12. За результатами проходження підвищення кваліфікації педагогічним та науково-педагогічним працівникам видається документ про підвищення кваліфікації, технічний опис, дизайн, спосіб виготовлення, порядок видачі та обліку якого визначається Університетом. Додаток 2.

Перелік виданих документів про підвищення кваліфікації оприлюднюється на веб-сайті Університету протягом 15 календарних днів після їх видачі та містить таку інформацію:

- прізвище та ініціали педагогічного або науково-педагогічного працівника, який пройшов підвищення кваліфікації;
- форму, вид, тему, напрям, найменування підвищення кваліфікації та його обсяг, тривалість в годинах або кредитах ЄКТС;
- дату видачі та обліковий запис документа про підвищення кваліфікації.

У документі про підвищення кваліфікації повинні бути зазначені:

- повне найменування Університету;
- тема, напрям, найменування, обсяг, тривалість підвищення кваліфікації у годинах та/або кредитах ЄКТС;
- прізвище, ім'я та по батькові особи, яка підвищила кваліфікацію;
- опис досягнутих результатів навчання;
- дата видачі та обліковий запис документа;
- найменування посади, прізвище, ініціали особи, яка підписала документ від імені Університету та її підпис.

II. Підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників Університету

2.1. Педагогічні та науково-педагогічні працівники Університету підвищують свою кваліфікацію не рідше одного разу на п'ять років.

Результати підвищення кваліфікації враховуються під час проведення атестації педагогічних працівників, а також під час обрання на посаду за конкурсом чи укладення трудового договору з науково-педагогічними працівниками.

2.2. Педагогічні та науково-педагогічні працівники Університету можуть підвищувати свою кваліфікацію за місцем роботи.

Результати підвищення кваліфікації не потребують визнання вченою радою.

2.3. Обсяг підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників Університету протягом п'яти років не може бути меншим ніж шість кредитів ЄКТС.

III. Визнання результатів підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників

3.1. Результати підвищення кваліфікації у суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, не потребують окремого визнання чи підтвердження.

Результати підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації визнаються рішенням вчених рад Університету та навчальних структурних підрозділів.

3.2. Педагогічний працівник подає до вченої ради Університету, а науково-педагогічний працівник до вчених рад навчальних структурних підрозділів протягом одного місяця після завершення підвищення кваліфікації клопотання про визнання результатів підвищення кваліфікації та документ про проходження підвищення кваліфікації.

У разі підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) замість документа про підвищення кваліфікації подається звіт про результати підвищення кваліфікації або творча робота, персональне розроблення електронного освітнього ресурсу, що виконані за результатами підвищення кваліфікації та оприлюднені на веб-сайті Університету та/або в електронному портфоліо педагогічного або науково-педагогічного працівника. Форму звіту визначається рішенням кафедри на якій працює науково-педагогічний працівник.

Для визнання результатів підвищення кваліфікації вчені ради заслуховують педагогічного або науково-педагогічного працівника щодо якості виконання програми підвищення кваліфікації, результатів підвищення кваліфікації, дотримання суб'єктом підвищення кваліфікації умов договору та повинна прийняти рішення про:

- визнання результатів підвищення кваліфікації;
- невизнання результатів підвищення кваліфікації.

У разі невизнання результатів підвищення кваліфікації вчена рада Університету та вчені ради навчальних структурних підрозділів можуть надати рекомендації педагогічному або науково-педагогічному працівнику щодо повторного підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації та/або прийняти рішення щодо неможливості подальшого включення такого суб'єкта підвищення кваліфікації до плану підвищення кваліфікації Університету до вжиття ним дієвих заходів з підвищення якості надання освітніх послуг.

3.3. Окремі види діяльності педагогічних та науково-педагогічних працівників: участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня, вищої освіти, а також участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо, що

провадилася поза межами плану підвищення кваліфікації Університету, можуть бути визнані як підвищення кваліфікації.

Процедура зарахування окремих видів діяльності, їх результатів та обсяг підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників Університету визначаються вченою радою Університету.

3.4. Участь педагогічних та науково-педагогічних працівників у програмах академічної мобільності на засадах, визначених Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту», Положенням про порядок реалізації права на академічну мобільність, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 р. № 579, та іншими актами законодавства, визнається вченою радою Університету та вчених рад навчальних структурних підрозділів як підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом участі педагогічного або науково-педагогічного працівника у програмі академічної мобільності зараховується в межах визнаних результатів навчання, але не більше ніж 30 годин або один кредит ЄКТС на рік.

3.5. Наукове стажування науково-педагогічних працівників Університету, що здійснюється відповідно до статті 34 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», може бути визнане вченими радами навчальних структурних підрозділів Університету як підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників.

Один тиждень наукового стажування науково-педагогічних працівників Університету зараховується як підвищення кваліфікації в обсязі 30 годин або одного кредиту ЄКТС.

3.6. Результати інформальної освіти (самоосвіти) педагогічних або науково-педагогічних працівників, які мають науковий ступінь та/або вчене, почесне чи педагогічне звання, можуть бути визнані як підвищення кваліфікації педагогічних або науково-педагогічних працівників.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) зараховується відповідно до визнаних результатів навчання, але не більше 30 годин або одного кредиту ЄКТС на рік.

3.7. Здобуття першого (бакалаврського), другого (магістерського) рівня вищої освіти, третього (освітньо-наукового, освітньо-творчого) рівня або наукового рівня вищої освіти вперше або за іншою спеціальністю у межах професійної діяльності або галузі знань визнається як підвищення кваліфікації педагогічних або науково-педагогічних працівників.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом здобуття наукового ступеня, рівня вищої освіти зараховується відповідно до встановленого обсягу освітньо-професійної (освітньо-наукової, освітньо-творчої) програми у годинах або

кредитах ЄКТС, за винятком визнаних (зарахованих) результатів навчання з попередньо здобутих рівнів освіти.

3.8. Підвищення кваліфікації педагогічних або науково-педагогічних працівників шляхом їх участі у семінарах, практикумах, тренінгах, конференціях, фестивалях педагогічної майстерності, вебінарах, майстер-класах тощо, яке здійснюється поза межами річного плану підвищення кваліфікації закладу освіти, потребує визнання вченою радою Університету та вченими радами навчальних структурних підрозділів.

Обсяг, тривалість такого підвищення кваліфікації визначається відповідно до його фактичної тривалості в годинах без урахування самостійної роботи або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної роботи, але не більше 30 годин або 1,5 кредиту ЄКТС на рік.

IV. Фінансування підвищення кваліфікації

4.1. Джерелами фінансування підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників є кошти державного, місцевих бюджетів, кошти фізичних та/або юридичних осіб, інші власні надходження Університету та/або його засновника, інші джерела, не заборонені законодавством.

У разі підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників за рахунок коштів державного або місцевого бюджету, інших коштів, затверджених у кошторисі закладу освіти на підвищення кваліфікації, укладення договору між керівником закладу освіти та Університетом із зазначенням джерела фінансування підвищення кваліфікації є обов'язковим.

4.2. За рахунок коштів, передбачених у кошторисі Університету, здійснюється фінансування підвищення кваліфікації в обсязі, встановленому законодавством, і відповідно до плану підвищення кваліфікації:

– педагогічних та науково-педагогічних працівників, які працюють в Університеті за основним місцем роботи.

4.3. Самостійне фінансування підвищення кваліфікації здійснюється:

– педагогічними і науково-педагогічними працівниками Університету, які працюють в Університеті за основним місцем роботи і проходять підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації закладу освіти

– іншими особами, які працюють у закладах освіти на посадах педагогічних або науково-педагогічних працівників.

4.4. На час підвищення кваліфікації педагогічним або науково-педагогічним працівником відповідно до затвердженого плану з відривом від виробництва (освітнього процесу) в обсязі, визначеному законодавством, за педагогічним або науково-педагогічним працівником зберігається місце роботи (посада) із збереженням середньої заробітної плати.

Витрати, пов'язані з підвищенням кваліфікації, відшкодовуються у порядку, визначеному законодавством.

4.5. Факт підвищення кваліфікації педагогічного або науково-педагогічного працівника підтверджується актом про надання послуги з підвищення кваліфікації, який складається в установленому законодавством порядку, підписується керівником закладу освіти або уповноваженою ним особою та Університетом. Такий акт є підставою для оплати послуг Університету згідно з укладеною угодою щодо підвищення кваліфікації.

Перший проректор
Провідний юрисконсульт

Л.В. Пшенична
В.М. Черкашин

ЗАТВЕРДЖЕНО

Ректор _____

(найменування вищого навчального закладу)

(підпис)

(прізвище та ініціали)

" ____ " _____ 20__ року

ІНДИВІДУАЛЬНА ПРОГРАМА
підвищення кваліфікації

(прізвище та ініціали працівника)

(посада, найменування кафедри),

іншого структурного підрозділу, науковий ступінь, вчене звання)

(найменування вищого навчального закладу, в якому працює науково-педагогічний працівник)

В _____

(найменування установи, в якій здійснюватиметься підвищення кваліфікації)

Строк підвищення кваліфікації з " ____ " _____ 20__ року
по " ____ " _____ 20__ року.

Програма підвищення кваліфікації у обсязі ____ год. ____ кредитів

Мета підвищення кваліфікації _____

Тема підвищення
кваліфікації _____

Виконання завдань індивідуальної програми

№ з/п	Очікувані результати навчання

Завдання індивідуальної програми розглянуто на засіданні

_____ (найменування

кафедри, іншого структурного підрозділу)

"__" _____ 20__ року, протокол № _____.

Науково-педагогічний працівник

_____ (підпис)

_____ (прізвище та ініціали)

Завідувач кафедри (керівник іншого
структурного підрозділу)

_____ (підпис)

_____ (прізвище та ініціали)

